

Handelen voordat een overkomst gesloten wordt, die onze sociale model in vraag zou stellen

Anne Demelenne, ABVV Algemeen Secretaris, verklaarde op 29 september: «Laat ons niet vergeten dat de huidige institutionele discussies een voorwendsel zijn om saneringen door te dringen. Men is bezig aan een langzame stukmaken van het werktuig genoemd sociale zekerheid.»

In augustus, toen de sociale partners door Elio Di Rupo, toen preformateur, ontvangen werden, had Anne Demelenne na de ontmoeting verklaard: «De bevoegdheden ter hoogte van 15 miljard die voor de onderhandelaars klaar voor een regionalisering zijn (voor

gezondheidszorg, kinderbijslag) kan men niet nu als aanvaard door het ABVV beschouwen» (Belga, 20/08/2010)

In oktober, Echo ABVV (nieuwsbrief van de Federale en intergewestelijke studiediensten van het ABVV) schreef betreffende de regionalisering van belastingen (die nu, evenals de responsabilisering van gewesten bediscussieerd wordt): "de echte inzet is werkelijk de toekomst van onze sociale model". Dat is des te duidelijker dat de sociale zekerheid nu voor 35% door belastingen gefinancierd wordt.

De huidige communautaire onderhandelingen zijn een voorwendsel om saneringen uit te voeren, zoals de Europese Unie overal doordringen wil. De omvang van saneringen is gerekend: ten minste 22 miljard tussen nu en 2015, of een doorsnee jaarlijkse levenstandaardverlaging van 2200 euro per inwoner.

Het ABVV heeft stelling genomen voor de verdediging van de eenheid van de federale sociale verworvenheden (sociale zekerheid, arbeidsrecht, CAO's) en belastingswezen. ACV en mutualiteiten hebben zich bij deze stelling aangesloten. Het ABVV heeft rechtvaardig beweerd dat de arbeiders de crisis niet zouden betalen.

Maar wij zijn zo ver dat goede stellingen niet meer voldoen. De onderhandelingen voor een federale regering (maar hoofdzakelijk voor een staatshervorming) zijn weer aan de gaagn met een nieuwe methode, namelijk met "experten" om aan een overeenkomst een "wetenschappelijke" glans te geven.

Tot nu toe werd er gezegd dat er zo lang een akkoord over alles niet bereikt is, er geen overeenkomst bestaat (voorbeeld: maatregelen tegen de sociale zekerheid). Maar als een overeenkomst bekomen wordt, zal tegen ons gezegd worden dat als een komma veranderd wordt, raakt het geheel in gevaar.

Daarom zijn nu daden noodzakelijk. Het is gemakkelijker de antisociale maatregelen te beletten voor men er onbreekbaar beton uit maakt.

Arbeiders zijn bereid op te treden, en hun wil met eenheid te laten horen. Dit wordt door de veelvoudige conflicten sinds september bewezen.

Zoals het laatste ABVV-Congres (juni 2010) het verklaarde : «De sociale zekerheid, de CAO's, het arbeidsrecht behoren de werknemers en enkel de werknemers toe. Alleen hun vakbonden zijn gemandateerd om deze verworvenheden te beheren en de voortzetting ervan te waarborgen. Geen enkele partij heeft een mandaat van werknemers om hierover onderhandelingen te beginnen.

Alle beleidsverantwoordelijken moeten dan ook weten dat ALLES WAT DEZE SOCIALE VERWORVENHEDEN IN GEVAAR ZOU BRENGEN, ONMIDDELIJK EEN GROOTSCHEEPSE SYNDICALE TEGENAANVAL TOT GEVOLG ZAL HEBBEN.»

Alles wijst erop dat het gevaar aan onze deur staat. Beter voorkomen dan genezen. Wij moeten nu optreden. In overeenstemming met de beslissingen van het ABVV-congres is het het recht en de plicht van de ABVV leiding een massale mobilisatie spoedig op te roepen: een algemene staking of een grote betoging om krachtig te zeggen :

- Wij zullen de crisis niet betalen.**
- Neen tegen elke saneringsmaatregel tegen arbeiders, uitkeringtrekkende en openbare diensten**
- Verdediging van het federale karakter van sociale verworvenheden en belastingswezen**